

Gieo yêu thương – gặt yêu thương

Trong một lần đi tàu điện ngầm, tôi ngồi cạnh một anh thanh niên có dấu hiệu của bệnh thần kinh nhẹ. Tàu đang chuyển động thì gặp sự cố và phải dừng lại. Điều này khiến anh thanh niên lo lắng. Anh ta bắt đầu đứng lên đi lại xung quanh chỗ ngồi và gõ gõ lên các ô cửa. Thấy không có gì thay đổi, anh ngồi xuống và hỏi một người phụ nữ đang đọc sách vì sao tàu dừng lại. “Vì tàu gặp sự cố”, người phụ nữ đáp. “Khi nào thì tàu hết sự cố?”, anh thanh niên lại hỏi. Người phụ nữ, sau khi đã gập cuốn sách lại, mỉm cười trả lời rằng chỉ một vài phút nữa sự cố sẽ được khắc phục và tàu sẽ đi tiếp. Anh ta lại tiếp tục hỏi ai là người khắc phục sự cố, vì sao tàu lại gặp sự cố, sự cố có nghiêm trọng không...

Người phụ nữ từ tốn trả lời từng câu hỏi của anh, một số câu bà nói bà không biết. Vài phút sau, tàu tiếp tục chạy. Đến ga đầu tiên ngay sau đó, chúng tôi đều xuống tàu và mỗi người đi một hướng. Tôi chạy theo người phụ nữ và hỏi bà có thấy phiền không khi phải kiên nhẫn trả lời những câu hỏi của anh thanh niên kia. Bà nói với tôi, “Ồ, không phải chúng ta luôn cần một người để lắng nghe hay sao?”.

Thật là vậy. Chúng ta luôn cần một người để lắng nghe, để thấu hiểu, để chia sẻ, để tin tưởng, để yêu thương. Chúng ta luôn cần một người để làm thỏa mãn cái ngã của chính mình, ngẫm ra thật là ích kỷ mà cũng thật trần trụi, cô đơn. Bởi vậy mới nói, con người là một giống loài cô đơn. Người ta tự yêu bản thân mình chưa đủ, phải cần có một người để yêu mình nhiều hơn.

Có những người khi ta mới gặp, chưa từng giao tiếp, đã khiến ta cảm thấy vui vẻ, gần gũi, thân thiết. Những người này là những người có tâm lượng rộng lớn. Hai chữ tâm lượng ở đây là nói đến sự bao dung, độ lượng của tâm hồn. “Tâm bao thái hư, lượng châu sa giới” là ý nói tấm lòng ôm trọn cả hư không, bao trùm cả vũ trụ. Chính vì tâm lượng rộng lớn như vậy, nên khi đối diện, ta có cảm giác được vỗ về, an ủi, thoải mái, vì tâm lượng rộng lớn kia đã bao trùm tâm lượng nhỏ bé của ta.

Thầy tôi dạy, tâm lượng giống như vật dụng để đựng. Ví như có một cơn mưa, người có tâm lượng lớn như có vật đựng lớn, có thể chứa được nhiều nước. Nếu muốn chứa nhiều nước mưa, hẳn là không thể dùng vật đựng nhỏ. Đó là lý do vì sao cần phải mở rộng tâm lượng, để bao chứa tất cả, đón nhận tất cả, dung hòa tất cả.

Khi ta nói “tôi yêu người”, có bao nhiêu phần chắc chắn rằng ta yêu tất cả những gì thuộc về người? Thường thì khi yêu, người ta chỉ “yêu” những mặt tích cực của đối phương mà bỏ qua những khuyết điểm, thiếu sót. Người đẹp, người tài, người giỏi thì hẳn là ai cũng yêu, nhưng như vậy thì tâm lượng nhỏ quá.

Vì vậy, xin hãy mở rộng tâm lượng, để không chỉ yêu những tài năng, mà hãy yêu cả những yếu kém; không chỉ yêu những thành tựu, mà hãy yêu cả những lỗi lầm. Lúc đó ta sẽ thấy điều gì thật sự là hoàn hảo, điều gì thật sự là còn mãi.

Xin hãy yêu thương vô điều kiện, vì tất cả rồi cũng qua đi, chỉ còn tình người ở lại.

Sưu tầm